

LIVETS ORD OCH PINGSTRÖRELSEN

Broder Ulf Ekman!

Fast du inte har svarat på mitt andra öppna brev till dig (23/10), och därmed lämnat vissa tomrum rörande mitt ärende eller om man säger lämnat något öppna fält, känner jag mig föranledd att skriva till dig igen med förhoppningen att du denna gång finner det meningsfullt att reagera med ett svar. Om sådant uteblir, får väl vårt debattsamtal anses vara avslutat.

Jag återkommer till ditt intresse av Pingströrelsen. Tänker att du, till och från, kan ha varit inne på att Livets ord och Pingströrelsen borde ha upprättat ett gemensamt autentiskt (trovärdigt) läroämbete. Att Livets ord i början på 1990-talet, kom överens med Pingströrelsen om övertagandet av utgivningsrättigheterna till Lewi Pethrus samlade författarskap, kan ses som ett exempel på en viss inriktning. 1995 gav ju också Livets ords förlag ut två böcker av och om Lewi Pethrus: en nytgåva av Lewis självbiografi "Ett sagolikt liv" från 1976, samt "I stormens öga - så minns jag min pappa", av Miriam Pethrus-Peterson.

Till saken hör även pingstpastorers upplevelser av välvilligt bemötande från Livets ord sida. Här några egna erfarenheter. Först att mina två böcker "Kristen upplysning om antroposofi", tillhandahölls på Livets ords försäljningsbord i Uppsala tidigt 1990-tal. Det nådde mig även en förfrågan vi denna tid från förlaget, om att utge en av mig aviserade tredje bok i ämnet. Månadsskriften "Magazinet", som du Ulf var ansvarig utgivare för, hade i februari 1992 ett uppslag på tre sidor om mitt engagemang kring antroposofi. Och den 18 november 1999, var jag inbjuden att hålla lektioner för högstadieläverna på Livets ords skola i Uppsala om new age och satanism. Förbönen av lärarkollegiet över mig som pingstpastor före mina lektioner, var livlig och bestämd.

Att ditt namn nämndes av flera pingstväänner och ett antal pingstpastorer runt om i landet, inför att Filadelfiaförsamlingen i Stockholm skulle avskilja en ny föreståndare efter Sten-Gunnar Hedins avslut 2006, det är jag övertygad om att du väl kände till. Din predikan på pingströrelsens Nyhemsvecka i juni 2007, skapade för många bilden av dig som en möjlig ledare i en sammansmält gemenskap av Livets ord/Trosrörelsen och Pingströrelsen. Hur såg du själv på det uppkomna läget? Var broderligheten du mötte början på ett länge sökt bönesvar? Och om du idag föreställer dig att samverka om ett läroämbete mellan Livets ord/Trosrörelsen och Pingströrelsen är uteslutet, att det tåget i så fall har gått, finns det då enligt dig andliga och strukturella förutsättningar nu för ett sådant samlat ledarskap inom enbart Pingströrelsen?

Sigvard Svärd